

РЕШЕНИЕ

№ 21758

гр. София, 24.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4349** по описа за **2025** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Образувано е по жалба на Б. С. К., действащ чрез адв. Г. К., срещу Решение № 1150 от 26.03.2025г., постановено по АНД № 17564/2024г. от Софийския районен съд /СРС/, НО, 132 състав, с което потвърден електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 10019381 от 2024. на СДВР. Според изложеното в касационната жалба съдебното решение е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и и в нарушение на закона. Конкретно се сочи, че решението противоречи на Тълкувателно решение №1 от 26.02.2014г. по тълк.д. № 1/2003г. на ВАС /погрешно посочено в касационната жалба като т.д. № 2013 на ОСК на ВАС/, че липсва произнасяне по направени от жалбоподателя възражение и искания, довели до ограничаване на правото му на защита, както и че липсва номер на обжалваното решение. Поддържа, че съдът неправилно е приел, че е налице „повторност“, тъй като с процесния електронен фиш касаторът е бил санкциониран за друго нарушение на ЗДвП. Иска се от касационната инстанция да отмени обжалваното решение. Претендират се разноси по чл.38,ал.2 ЗА. В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява. Ответникът – СДВР, чрез юрк. М., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, и като извърши дължимата проверка съобразно чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С електронен фиш Серия К № 10019381, на основание чл.189,ал.4 вр. чл.182, ал.2, вр. ал.1,т.2 от ЗДвП, на Б. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за това, че на 20.11.2024 г. около 11,13 часа, управлявал лек автомобил БМВ 320 Д СЕ ГТ АУТО с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица]срещу номер 137, с посока на движение от [улица]към [улица], със скорост 71 км/ч (или 68 км/ч при отчетен толеранс от 3 км/ч) при максимално разрешена скорост по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП от 50 км/ч., което било установено и заснето с автоматизирано техническо средство № 120сса7.

СРС е приел, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателна отговорност, тъй като при издаване на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, Б. С. К. е извършил вмененото му нарушение на чл.21,ал.1 от ЗДвП, същото е заснето с годно автоматизирано техническо средство, и наказанието е правилно определено за нарушение, извършено при повторност.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Съдът е обсъдил подробно и в съвкупност представените от страните и служебно събраните по делото доказателства, които е подложил на внимателна и задълбочена преценка. В резултат на това точно и правилно е установил фактическата обстановка и след като е направил анализ на приложимата нормативна уредба, е достигнал до обосновани, а по същество правилни изводи.

Относно изложените в касационната жалба доводи за противоречие на съдебното решение с Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014г. на ВАС по тълк.д. № 1/2013г., същите са неоснователни. Доколкото касаторът се е позовал на тълкувателното решение и в жалбата си срещу електронния фиш, районният съд е изложил подробни съображения относно приетите в резултат на това решение последващи изменения в нормативната уредба, които обосновават законосъобразното издаване на електронен фиш за нарушения, заснети с мобилно АТС.

Неоснователни са оплакванията за нарушаване правото на защита на касатора във връзка с твърденията на непълнота на електронното дело и за невъзможност на страната да се запознае с материалите по преписката. Видно от протокола от проведеното на 06 март 2025г съдебно заседание, съдът е констатирал, че в ЕИСС са налични по електронната папка всички материали , включително административнонаказателната преписка, а и както и районният съд е посочил, по делото са били налични и хартиени преписи от всички постъпили материали, които са били издадени по искане на страната, но същите не са били получени от нея. Следователно, от страна на съда не са допуснати никакви нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице. Също така, невярно се твърди в касационната жалба, че от страна на Столичната община не е представена изисканата информация относно ограничението на скоростта в разглеждания участък и проект на организация на движението. Видно от писмо вх. № 49553/12.02.2025г., изпратен е по делото проект на организацията на движението, като е посочено, че на съответната локация максималната разрешена скорост е 50км/ч. съгласно чл.21,ал.1 от ЗДвП.

Неоснователни са и възраженията, че съдът не е отговорил на направените искания и възражения от страна на жалбоподателя. Противно на твърденията, съдът намира, че районният съд се е произнесъл по всички отправени до него искания и е дал аргументиран отговор по направените

възражения.

На последно място, несъстоятелни са и доводите, с които се оспорва санкционирането на касатора в условията на повторност. Както районният съд правилно е установил, предходното нарушение, за което на касатора също е бил издаден електронен фиш, отново е за превишена скорост – за нарушение на чл.21,ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, т.е. за същото по вид нарушение.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото следва бъде уважена претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК вр. чл. 63в и чл.63д,ал.4 от ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1150 от 26.03.2025г. на Софийския районен съд, 132 състав, постановено по АНД № 17564/2024г.

ОСЪЖДА Б. С. К. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 80 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: